

Продължение на една драма
by 67A » Sun Dec 04, 2011 7:04 am

Това всъщност е старо парче. Написано е заради следното предизвикателство, отправено от Борони към общата маса на форума, упоменат в заглавие то на този форум:
Има една пиеса - "Към пропаст", за времето на Иван Александър. Кой днес ще напише продължението ѝ ?

За да не му остане гол мерак, това е продължението.

Заглавие: "Решително крачим напред"

Акт 1. "Първите паднаха в кърви"

На сцената се стрелят разни формирования, банкери, застрахователи, в левия ъгъл мъже в черни ряса си дърпат брадите под два надписа "БПЦ" и "БПЦ-Алтернатива", в десния ъгъл множество мъже и жени (последните по-височки) се налагат един друг(а) с мотики и транспаранти с имената на различни земеделски съюзи и организации (това действие е осветено от оранжев прожектор). Диалози няма, освен неприлични думички, кой за каквото се сети, една земеделка на американски английски пустосва всички отстрани. Най-отпред на сцената събирателен образ на българина скача и вика "Кой не скача е червен" - обял в светлината на сини прожектори. Около него летят светулки, в краката му подскача копие на "Свети Александър Невски". Звучи "Ако до всяко добро същество застане поне още едно".

Акт 2. "Ден за размисъл"

В единия ъгъл актьор преоблечен и гримиран като Иван Костов разговаря нещо неясно с една африканска теменужка (афробългарка с табела "Теменужка"). В другия ъгъл актьор преоблечен и гримиран като Царо разговаря нещо неясно с един чип в човешки ръст. В средата актьор преоблечен и гримиран като Ахмед Доган върти обръчи. Най-отпред на сцената събирателен образ на българина седи на събирателен образ на куфара, който му е останал откакто дядо му се върнал от Америка през Великата Депресия. Звучи запис от "Продават се, мамо, белите манастири".
Диалог няма.

Акт 3. "Пред нас са блеснали..."

Най-отпред на сцената седи събирателен образ на бабичка, до нея събирателен образ на разбито корито. До тях събирателен образ на бездомно куче. Зад тях блестят лъскави пътни табели "Виена - 1800 км", "Валенсия - 4200 км", "Париж - 3700 км", "Ню-Йорк - 6800 км" "Канбера -13890 км" и други такива. От тавана бавно ваят цветни пощенски картички и детски снимки. Бабичката става бавно, подпира се на бастуна си, събира първо лъскавите картички и ги добавя към пепелището вляво от нея, където вече има овъглени ъгълчета от такива картички и много пепел.
После още по-бавно една по една събира снимките и ги слага в коритото, покрива ги с кърпа и ги люлее като за приспиване. Звучи запис на "Руфинка болна легнала".
Диалог няма.

Завеса.

(с) 67

Продуцентът да се занимава с авторските права на песните сам.